

Cauza C-245/19**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98
alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

20 martie 2019

Instanța de trimitere:

Cour administrative (Luxemburg)

Data deciziei de trimitere:

14 martie 2019

Apelant:

État du Grand-duché de Luxembourg

Intimată:

B

I. Obiectul și datele litigiului

- 1 Prin scrisoarea din 16 iunie 2017, directeur de l'administration des contributions directes de Luxembourg [directorul Administrației Contribuțiilor Directe din Luxembourg] a impus societății B să îi furnizeze anumite informații cu privire la doamna F.C., după cum urmează:

„(...) La data de 18 octombrie 2016, autoritatea competentă a administrației fiscale spaniole ne-a transmis o cerere de informații în temeiul Convenției fiscale dintre Luxemburg și Spania (...), precum și al Directivei 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011, transpusă în dreptul intern prin Legea din 29 martie 2013.

(...)

Persoana fizică vizată de cerere este doamna F.C., născută la ..., cu domiciliul în..., Spania. Persoana juridică vizată de cerere este societatea de drept luxemburghez B, cu sediul social [adresa].

Vă rugăm să ne furnizați, pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2011 și 31 decembrie 2014, următoarele informații și documente (...):

- *O copie a contractelor încheiate de societatea B cu societățile E și F cu privire la drepturile doamnei F.C., artistă.*
- *Copii ale oricărui alt contract din cursul exercițiilor 2011-2014, precum și ale oricărui alt contract încheiat anterior sau ulterior, care a intrat în vigoare în cursul exercițiilor menționate, referitor la doamna F.C., artistă.*
- *Copii ale tuturor facturilor emise sau primite în legătură cu aceste contracte, precum și metoda de recuperare și plata acestora.*
- *Detaliile referitoare la conturile bancare și la instituțiile financiare în care sunt depuse activele contabilizate în bilanț.*

(...)

În conformitate cu articolul 6 din Legea din 25 noiembrie 2014 (...), împotriva prezentei decizii prin care se dispune furnizarea de informații nu poate fi introdusă nicio acțiune. (...)

- 2 Societatea B a sesizat totuși tribunal administrativ [Tribunalul Administrativ] cu o acțiune, la 17 iulie 2017.
- 3 Prin hotărârea din 26 iunie 2018, tribunal administrativ a înlăturat articolul 6 din Legea din 25 noiembrie 2014 în temeiul articolului 47 din cartă, a admis acțiunea și a anulat decizia din 16 iunie 2017, în măsura în care prin aceasta s-a impus societății B să furnizeze informații care depășesc următoarele documente:
 - copii ale contractelor sale încheiate cu societățile „E” și „F” cu privire la drepturile doamnei F.C.;
 - copii ale tuturor facturilor emise sau primite în legătură cu aceste contracte, precum și metoda de recuperare și plata acestora;
 - detaliile referitoare la conturile bancare și la instituțiile financiare în care sunt depuse activele contabilizate în bilanț.
- 4 La 24 iulie 2018, État du Grand-duché de Luxembourg [Marele Ducat al Luxemburgului] a declarat apel împotriva acestei hotărâri la Cour administrative [Curtea Administrativă].

II. Dispozițiile în discuție

Dreptul Uniunii

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

- 5 Articolul 7, intitulat „Respectarea vieții private și de familie”, are următorul cuprins:

„Orice persoană are dreptul la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a secretului comunicațiilor”.

- 6 Articolul 8, intitulat „Protecția datelor cu caracter personal”, are următorul cuprins:

„(1) Orice persoană are dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc. (...)”

- 7 Articolul 47, intitulat „Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil”, prevede:

„Orice persoană ale cărei drepturi și libertăți garantate de dreptul Uniunii sunt încălcate are dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe judecătorești, în conformitate cu condițiile stabilite de prezentul articol.

Orice persoană are dreptul la un proces echitabil, public și într-un termen rezonabil, în fața unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, constituită în prealabil prin lege. Orice persoană are posibilitatea de a fi consiliată, apărută și reprezentată.

Asistența juridică gratuită se acordă celor care nu dispun de resurse suficiente, în măsura în care aceasta este necesară pentru a-i asigura accesul efectiv la justiție”.

- 8 Articolul 52, intitulat „Întinderea și interpretarea drepturilor și principiilor”, prevede:

„(1) Orice restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților recunoscute prin prezenta carte trebuie să fie prevăzută de lege și să respecte substanța acestor drepturi și libertăți. Prin respectarea principiului proporționalității, pot fi impuse restrângeri numai în cazul în care acestea sunt necesare și numai dacă răspund efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți.

(2) Drepturile recunoscute prin prezenta carte care fac obiectul unor dispoziții prevăzute de tratate se exercită în condițiile și cu respectarea limitelor stabilite de acestea.

(3) În măsura în care prezenta cartă conține drepturi ce corespund unor drepturi garantate prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, înțelesul și întinderea lor sunt aceleași ca și cele prevăzute de convenția menționată. Această dispoziție nu împiedică dreptul Uniunii să confere o protecție mai largă.

(...)

(5) Dispozițiile prezentei carte care conțin principii pot fi puse în aplicare prin acte legislative și de punere în aplicare adoptate de instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și prin acte ale statelor membre în cazurile în care acestea pun în aplicare dreptul Uniunii, în exercitarea competențelor lor respective. Invocarea lor în fața instanței judecătorești se admite numai în scopul interpretării și controlului legalității unor astfel de acte.

(...)

Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE

9 Articolul 1, intitulat „Obiect”, prevede:

„(1) Prezenta directivă prevede normele și procedurile conform cărora statele membre cooperează între ele în vederea realizării unui schimb de informații care este în mod previzibil relevant pentru administrarea și aplicarea legilor interne ale statelor membre în privința taxelor și impozitelor menționate la articolul 2. (...)”

10 Articolul 5, intitulat „Procedura aplicabilă schimbului de informații la cerere”, prevede:

„La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată comunică autorității solicitante orice informații la care se face referire la articolul 1 alineatul (1) pe care le deține sau pe care le obține în urma anchetelor administrative.”

Dreptul luxemburghez

Legea din 25 noiembrie 2014 de stabilire a procedurii aplicabile în cazul schimbului de informații la cerere în materie fiscală

Articolul 1

„1. Prezenta lege se aplică, de la momentul intrării sale în vigoare, cererilor de schimb de informații formulate în materie fiscală și emise de autoritatea competentă a unui stat solicitant în temeiul:

[...]

4. Legii modificate din 29 martie 2013 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal*; [...]”.

Articolul 3

„1. Administrația fiscală competentă verifică valabilitatea formală a cererii de schimb de informații. Cererea de schimb de informații este valabilă din punctul de vedere al formei dacă aceasta conține indicarea temeiului juridic și a autorității competente emitente a cererii, precum și celelalte mențiuni prevăzute de convenții și de legi.

[...]

3. Dacă administrația fiscală competentă nu deține informațiile solicitate, directorul administrației fiscale competente sau delegatul său notifică prin scrisoare recomandată adresată deținătorului informațiilor decizia sa prin care se dispune furnizarea informațiilor solicitate. Notificarea deciziei deținătorului informațiilor solicitate constituie notificare în raport cu orice altă persoană vizată de aceasta.

[...]”

Articolul 5

„1. În cazul în care informațiile solicitate nu sunt furnizate în termen de o lună de la notificarea deciziei prin care se dispune furnizarea informațiilor solicitate, poate fi aplicată deținătorului informațiilor o amendă administrativă fiscală de cel mult 250000 de euro. Cuantumul acesteia se stabilește de către directorul administrației fiscale competente sau de către delegatul său.”

Articolul 6

„1. Împotriva cererii de schimb de informații și a deciziei prin care se dispune furnizarea de informații prevăzute la articolul 3 alineatele 1 și 3 nu poate fi introdusă nicio acțiune.

2. Deținătorul informațiilor poate introduce o acțiune în reformare împotriva deciziilor prevăzute la articolul 5 în fața tribunal administrativ. Această acțiune poate fi introdusă în termen de o lună de la notificarea deciziei deținătorului informațiilor solicitate. Acțiunea are efect suspensiv. Prin derogare de la legislația în materie de procedură în fața instanțelor administrative, fiecare parte poate depune cel mult un memoriu, inclusiv cererea de sesizare a instanței. Memoriul în răspuns trebuie formulat în termen de o lună de la data depunerii cererii de sesizare la grefa tribunalului. Cu toate acestea, în interesul instrumentării cauzei,

* Legea din 29 martie 2013 de transpunere a Directivei 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE [...].N.d.t.

președintele camerei sesizate cu soluționarea cauzei poate dispune din oficiu depunerea unor memorii suplimentare într-un termen pe care îl stabilește. Tribunal administrativ se pronunță într-un termen de o lună de la data depunerii memoriului în răspuns sau de la împlinirea termenului pentru depunerea memoriilor suplimentare.”

III. Pozițiile apelantului

- 11 Statul luxemburghez susține că o decizie prin care se dispune furnizarea de informații nu poate face obiectul unei acțiuni în fața instanțelor administrative decât în cadrul contestării unei decizii de stabilire a unei sancțiuni pecuniare. Posibilitatea de a sesiza instanțele administrative pentru a contesta amenda administrativă fiscală prevăzută la articolul 5 alineatul 2 din Legea din 25 noiembrie 2014 ar constitui, potrivit statului luxemburghez, o cale de atac efectivă în sensul articolului 47 din cartă.
- 12 Chiar dacă ar admite un drept la acțiune, statul luxemburghez amintește că, în Hotărârea BERLIOZ, Curtea de Justiție a trasat limitele controlului jurisdicțional în statul solicitat, precizând că „instanța trebuie doar să verifice că decizia prin care se dispune furnizarea de informații se întemeiază pe o cerere suficient motivată a autorității solicitante și care are ca obiect informații ce nu apar în mod vădit ca fiind lipsite de orice relevanță previzibilă cu privire, pe de o parte, la contribuabilul în cauză, precum și la terțul care deține eventual informații și, pe de altă parte, la scopul fiscal urmărit” (Hotărârea din 16 mai 2017, Berlioz Investment Fund, C-682/15, EU:C:2017:373, punctul 86).
- 13 Acesta consideră că tribunal administrativ ar fi apreciat, printr-o interpretare eronată a dispozițiilor aplicabile, că cererea autorităților spaniole ar avea ca obiect, în mod general și abstract, comunicarea unor informații generale referitoare la alte contracte a căror existență însăși nu ar fi stabilită, ci numai presupusă de autoritățile fiscale spaniole. Prin faptul că a solicitat astfel din partea autorităților spaniole furnizarea unor precizări de natură să determine admiterea existenței altor contracte în mod previzibil relevante în raport cu cazul de impozitare în discuție, tribunal administrativ ar fi depășit cerințele prevăzute de norma internațională în materie de schimb de informații, astfel cum este descrisă în comentariul referitor la articolul 26 din Modelul de convenție fiscală al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) privind venitul și averea.
- 14 Statul luxemburghez arată că informațiile referitoare la alte contracte decât cele încheiate de intimată cu societățile vizate în decizia din 16 iunie 2017 ar fi în mod previzibil relevante pentru ancheta autorităților spaniole, având în vedere identitatea contribuabilului în cauză și scopul fiscal urmărit. Acesta consideră că cererea ar fi limitată în mod valabil, în această privință, la contracte care, în primul rând, ar fi fost încheiate de intimată, în al doilea rând, ar fi fost aplicabile

în cursul anilor de impozitare vizați de ancheta autorităților spaniole și, în al treilea rând, ar avea legătură cu contribuabilul în cauză.

IV. Aprecierea cour administrative

- 15 Cour administrative confirmă, mai întâi, că respectiva cartă are într-adevăr vocație să se aplice în speță, având în vedere că legislația luxemburgheză în cauză pune în aplicare dreptul Uniunii. Ea face referire în această privință la Hotărârea din 16 mai 2017, *Berlioz Investment Fund* (C-682/15, EU:C:2017:373, punctul 37): „Făcând trimitere la mecanismele de colectare de informații care există în dreptul național, Directiva 2011/16 impune deci statelor membre să ia măsurile necesare pentru a obține informațiile solicitate, astfel încât să asigure respectarea obligațiilor care le revin în materie de schimb de informații”.
- 16 În aceste condiții, autoritatea competentă a statului membru solicitat pune în aplicare dreptul Uniunii atunci când emite decizii prin care impune deținătorilor informațiilor să furnizeze informațiile solicitate de o autoritate a unui alt stat membru, astfel că dispozițiile cartei se aplică de asemenea deciziei atacate prin care se dispune furnizarea de informații.
- A. Prima întrebare preliminară**
- 17 Cour administrative precizează totuși că, în speță, acțiunea a fost formulată în mod direct împotriva actului adoptat inițial în prima etapă a procedurii de schimb de informații din statul solicitat, și anume împotriva deciziei din 16 iunie 2017 prin care s-a dispus furnizarea de informații, fără a se aștepta, în a doua etapă a procedurii, o sancțiune administrativă pentru nerespectarea deciziei. În Hotărârea *BERLIOZ*, Curtea de Justiție nu s-a pronunțat însă cu privire la interpretarea articolului 47 din cartă la primul nivel al procedurii de schimb de informații, și anume cel al înseși deciziei prin care se dispune furnizarea de informații.
- 18 Potrivit Explicațiilor cu privire la cartă, „[d]repturile garantate la articolul 7 [respectarea vieții private] corespund drepturilor garantate la articolul 8 din CEDO. Pentru a lua în considerare evoluțiile tehnicii, cuvântul «corespondență» a fost înlocuit cu cuvântul «comunicații». În conformitate cu articolul 52 alineatul (3), acest drept are același înțeles și același domeniu de aplicare ca și articolul corespondent din CEDO. Rezultă că restrângerile la care pot fi supuse în mod legal sunt identice cu cele admise în cadrul articolului 8 în cauză”.
- 19 Din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului reiese că transmiterea datelor bancare ale clienților de către statul instituției bancare depozitare a contului către autoritățile unui alt stat, în speță statul de reședință, în cadrul unui schimb de informații, trebuie calificată, cel mai târziu la momentul transmiterii efective către statul de reședință, drept o ingerință în dreptul la respectarea vieții private care este justificată numai în cazul în care îndeplinește condițiile impuse la

articolul 8 paragraful 2 din CEDO (Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Hotărârea din 22 decembrie 2015, G.S.B. împotriva Elveției, cauza 28601/11).

- 20 Pe de altă parte, Curtea Europeană a Drepturilor Omului aplică și în materia schimbului de informații jurisprudența sa referitoare la obligațiile pozitive ale statelor și la garanțiile procedurale pe care acestea trebuie să le prevadă pentru a asigura o protecție efectivă a drepturilor care rezultă din articolul 8 din CEDO, iar aceasta exclusiv în temeiul dispoziției menționate, independent de cea prevăzută la articolul 6 din CEDO. Obligațiile pozitive sunt atât de drept material, în sensul că trebuie să asigure exercitarea efectivă a drepturilor protejate, cât și de ordin procedural, în sensul că beneficiul efectiv al dreptului protejat prin articolul 8 din CEDO presupune că procesul decizional trebuie să fie echitabil și să permită respectarea corespunzătoare a intereselor protejate prin acesta (Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Hotărârea din 20 martie 2007, Tysiac împotriva Poloniei, cauza 5410/03, și Hotărârea din 14 februarie 2006, Turek împotriva Slovaciei, cauza 57986/00).
- 21 Există, așadar, motive serioase pentru a interpreta articolul 7 și articolul 52 alineatul (1) din cartă, coroborate sau nu cu articolul 47 din cartă, în sensul că decizia din 16 iunie 2017 prin care s-a dispus ca intimata să furnizeze, în vederea unui schimb de informații cu autoritățile spaniole, informațiile privind contracte referitoare la contribuabilul în cauză încheiate de acesta, facturile aferente și detaliile conturilor bancare ale intimatei trebuie calificată drept o ingerință a statului în viața sa privată, care declanșează obligația statului membru solicitat de a prevedea în legislația sa garanții procedurale în scopul asigurării unei protecții efective a drepturilor care rezultă din articolul 7 din cartă sau chiar de a institui căi de atac efective în conformitate cu articolul 47 din cartă.
- 22 Curtea adaugă că este necesar să fie inclus de asemenea în raționament articolul 8 din cartă, care asigură protecția persoanelor fizice în privința prelucrării datelor cu caracter personal, dat fiind că colectarea de informații de la un terț deținător poate fi analizată, în anumite condiții, ca o astfel de prelucrare și că această protecție este considerată a fi o parte a sferei de protecție a articolului 8 din CEDO.
- 23 Apreciind că Curtea de Justiție nu a avut încă ocazia de a se pronunța cu privire la existența unei ingerințe în viața privată a terțului deținător destinat al unei decizii prin care se dispune furnizarea de informații, în sensul articolului 7 din cartă, care decurge din realizarea unui schimb de informații între state membre în aplicarea Directivei 2011/16, nici cu privire la cerința unor garanții procedurale în sarcina statelor membre, determinată de o ingerință a statului, Cour administrative adresează prima întrebare enunțată mai jos.

B. A doua întrebare preliminară

- 24 Argumentația statului luxemburghez ridică problema conținutului criteriului relevanței previzibile a informațiilor solicitate („informațiile în mod previzibil relevante”) și a întinderii controlului instanței competente din statul solicitat.

- 25 Curtea de Justiție a precizat că „această noțiune de relevanță previzibilă o reflectă pe cea utilizată la articolul 26 din Modelul de convenție fiscală al OCDE, atât în considerarea similitudinii conceptelor utilizate, cât și a trimiterilor la convențiile OCDE realizate în expunerea de motive a propunerii de Directivă a Consiliului COM(2009) 29 final din 2 februarie 2009 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal, care a condus la adoptarea Directivei 2011/16. Potrivit comentariilor referitoare la acest articol adoptate de Consiliul OCDE la 17 iulie 2012, statelor contractante nu le este permis să participe la «anchete pentru găsirea probelor» sau să solicite informații care, cel mai probabil, nu sunt relevante pentru clarificarea cauzelor fiscale care vizează un anumit contribuabil. Dimpotrivă, trebuie să existe în acest caz o posibilitate rezonabilă ca informațiile solicitate să prezinte relevanță” (Hotărârea din 16 mai 2017, *Berlioz Investment Fund* (C-682/15, EU:C:2017:373, punctul 67).
- 26 Pentru a ilustra cazuri de aplicare a articolului 26, punctul 8 al comentariului decrie patru cazuri tipice care pot conduce la un schimb de informații. Aceste cazuri privesc de fiecare dată informații care sunt definite cu o anumită precizie [prețul plătit pentru mărfuri în exemplul a), prețul plătit de o societate pentru mărfuri în exemplul b), informații cu privire la prețurile solicitate de o societate sau de un grup de societăți din statul solicitat pentru a putea verifica în mod direct, prin comparație, prețurile solicitate de societatea din statul solicitant în exemplul c) și confirmarea înregistrării corecte a costurilor serviciilor de către prestatorul de servicii stabilit în statul solicitat în exemplul d)].
- 27 Abia printr-o modificare a comentariului din 15 iulie 2014, punctul 8 al comentariului a fost completat cu un exemplu e), care arată că îndeplinește criteriul relevanței previzibile o cerere prin care se urmărește obținerea de informații cu privire la conturi bancare neprecizate, dar care reprezintă toate conturile de la o instituție bancară determinată al căror beneficiar efectiv este contribuabilul, precum și cu privire la conturile, de asemenea neprecizate, care sunt deținute în numele altor persoane desemnate individual, asociate contribuabilului în cauză.
- 28 Acest exemplu e) este cel care se apropie considerabil de prezenta cauză, în care informațiile solicitate de autoritățile spaniole privesc contracte, precum și facturile și plățile aferente acestora, neprecizate, însă definite prin criterii privind, în primul rând, faptul că contractele în cauză ar fi fost încheiate de intimată, în al doilea rând, anii de impozitare vizați de ancheta autorităților spaniole și, în al treilea rând, legătura acestora cu contribuabilul în cauză.
- 29 Or, această extindere a schimbului de informații la cerere la informații neprecizate, însă definite prin anumite criterii, a fost inserată în comentariul la Modelul de convenție printr-un anumit număr de modificări aduse la 15 iulie 2014 comentariului la articolul 26.
- 30 Comentariul la Modelul de convenție precizează la punctul 4.3 că modificările aduse la 15 iulie 2014 Modelului de convenție au fost efectuate „*pentru a ține*

seama de evoluțiile recente și pentru a preciza mai detaliat interpretarea anumitor dispoziții ale acestui articol”. La punctul 4.4 se adaugă că comentariile referitoare la articolul 26 „au fost dezvoltate pentru a preciza interpretarea normei privind «relevanța previzibilă» și a termenului «anchete pentru găsirea probelor» prin adăugarea de: clarificări generale (a se vedea paragraful 5), precizări privind identificarea contribuabilului care face obiectul unui control sau al unei anchete (a se vedea paragraful 5.1), precizări privind cererile referitoare la un grup de contribuabili (a se vedea paragraful 5.2) și noi exemple [a se vedea literele e)-h) ale paragrafului 8 și paragraful 8.1]”.

- 31 Dincolo de prezentarea lor ca simple precizări cu privire la interpretarea articolului 26 din Modelul de convenție, se ridică întrebarea legitimă dacă toate aceste aspecte, dintre care cel referitor la informațiile neprecizate, însă definite prin anumite criterii, pot fi considerate efectiv ca fiind simple concretizări efectuate în scris ale textului tratatului nemodificat, al cărui domeniu de aplicare rămâne neschimbat, sau dacă trebuie calificate mai degrabă drept evoluții privind interpretarea articolului 26 din Modelul de convenție de natură să afecteze domeniul de aplicare al acestei dispoziții ca urmare a efectelor lor asupra drepturilor și obligațiilor statelor și ale persoanelor vizate de schimbul de informații. În cadrul acestei din urmă analize, modificările aduse comentariului la articolul 26 din Modelul de convenție ar constitui mai degrabă o nouă etapă în evoluția unei norme internaționale astfel desemnate în materia schimbului de informații la cerere, care OCDE dorește să se aplice în viitor în cea mai mare măsură posibilă.
- 32 Întrucât modificările aduse la 15 iulie 2014 comentariului la articolul 26 din Modelul de convenție pot fi eventual calificate drept evoluții privind interpretarea acestei dispoziții, cu efecte asupra drepturilor și obligațiilor statelor și ale persoanelor vizate de schimbul de informații, este necesar să fie ridicată mai întâi problema specifică dacă o directivă propusă în anul 2009 și adoptată în anul 2011 poate fi interpretată ulterior prin trimiterea la o versiune ulterioară a Modelului de convenție care a consacrat astfel de evoluții noi în materia schimbului de informații la cerere și, în continuare, problema mai generală dacă legiuitorul Uniunii poate delega în mod valabil unei organizații internaționale terțe interpretarea concretă a dispozițiilor dreptului Uniunii care impune obligații statelor membre și care afectează drepturile fundamentale ale persoanelor vizate.
- 33 Deși este adevărat că Curtea de Justiție a admis deja, în Hotărârea din 26 februarie 2019, *N Luxembourg 1 și alții* (C-115/16, C-118/16, C-119/16 și C-299/16, EU:C:2019:134, EU:C:2019:134), că „*modificările succesive aduse modelului menționat [de convenție fiscală al OCDE] și comentariilor aferente acestuia sunt, în consecință, relevante*” pentru interpretarea unei directive, Cour administrative ridică totuși problema dacă această abordare poate fi adoptată de asemenea în privința unor probleme de interpretare care au efecte asupra drepturilor fundamentale ale persoanelor și dacă aceasta poate fi conciliată cu cerințele care rezultă din respectarea securității juridice, care constituie un principiu fundamental al dreptului Uniunii.

- 34 Având în vedere ansamblul acestor considerații, există îndoieli valabile în ceea ce privește interpretarea articolului 1 alineatul (1) și a articolului 5 din Directiva 2011/16, precum și a criteriului care rezultă din acestea privind relevanța previzibilă a informațiilor solicitate.

V. Întrebările preliminare

- 35 Cour administrative adresează următoarele întrebări:

„1) Articolul 7, articolul 8 și articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, coroborate eventual cu articolul 47 din cartea menționată, trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale a unui stat membru care, în cadrul regimului de procedură în materia schimbului de informații la cerere instituit, printre altele, în vederea punerii în aplicare a Directivei 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/99/CEE, exclude orice cale de atac, în special judiciară, formulată de terțul deținător al informațiilor împotriva unei decizii prin care autoritatea competentă a acestui stat membru îl obligă să îi furnizeze informații pentru a da curs unei cereri de schimb de informații care provine de la un alt stat membru?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 1 alineatul (1) și articolul 5 din Directiva 2011/16 trebuie interpretate, dacă este cazul ținând seama de caracterul evolutiv al interpretării articolului 26 din Modelul de convenție fiscală al OCDE, în sensul că o cerere de schimb, împreună cu o decizie prin care se dispune furnizarea de informații a autorității competente din statul membru solicitat, prin care se dă curs acestei cereri, îndeplinesc criteriul inexistenței unei lipse vădite de relevanță previzibilă, având în vedere că statul membru solicitant indică identitatea contribuabilului în cauză, perioada vizată de ancheta din statul membru solicitant și identitatea deținătorului informațiilor vizate, solicitând în același timp informații care se referă la contracte, precum și la facturile și la plățile aferente acestora, neprecizate, însă care sunt delimitate prin criterii privind, în primul rând, faptul că ar fi fost încheiate de deținătorul informațiilor identificat, în al doilea rând, aplicabilitatea acestora în cursul anilor de impozitare vizati de ancheta autorităților statului solicitant și, în al treilea rând, legătura acestora cu contribuabilul în cauză identificat?”